teggema. Päiwa paiste ei olle essi tulli, enge teeb ennegi lämmit n. pallawat maa poal, kui ta maa pale paistab, n. sedda lämmet, mes ümaa n. kõige mäitse asjade sissen on, ülles wirrotab ja õhtego ellawas teeb. Et maal ennesel omma sespeetawat lämmit on, mes õhtego wäljasundmist odab, se on sest tulla, et, kui ka keskpalwel kats külma asja rõist tõise külge hõrütas, nesamma eesmalt lämmis, pale se pallawas, n. wimate kumas ehk ellawa tullelegiga pallama lähwa. — Sewärrast woib siis kül uskuda, et päiw essi üts kõwwa, parraja walgusega walgustedu ilmakaul on, n. et temma peal koik aastaega labbi üllihilluse lilli heitseiwa n. magausat haiso andwa, ja et ni kui siin ilman innimese, — seal pühha enali ellawa, n. et seal nida kui wastsen Jerusalemin üttegi öö ei ka talwe ei olle, enge selge päiw ja üts iggawene römolik henguse päiw n. suur pühha on. Önnis Lutter on ka jo nisuggust tähhendanu; n. ei olle middagi mes Jummal kelab lootmast, et meie essigi üksköra kui engli sinna saasse tullema., et seal ennam, kui siin, Jummala armo immetegu woime tutta sada n. pühhast söamest kitta.

Der Druck dieses Kalender-Anhanges wird erlaubt.
Torpat, am 8. December 1820.
C. W. Moritz, Censor.